

The background features a repeating pattern of syringes in various sizes and orientations, rendered in a light, semi-transparent style. The syringes are scattered across the entire page, creating a medical or scientific theme. The background color transitions from a bright pink at the top to a deep purple at the bottom.

Jyväskylän yliopiston kemistit ry:n ainejärjestölehti

RUISKU

1/2026

Sisälmykset

Alkuhöpinät 3

Fuksi yappaa 4

Tuut tuut - Kohti Turku ja sen yli 8

Alumnitarina 10

Ei voi kuin kiljua 12

Kahvikuppi... Huoh 16

Mielipidekirjoituksia 20

Viiniarvostelu 22

Kesävinkit Jyväskylään 25

Loimu 26

Absinttitesti 8.0 28

Puuhasivut 30

Alkuhöpinät

Hei!

Kesä tulee, jippii! Kesä on kyllä kiva, vaikka tykkään kovasti talvestakin. Kyllä silti se valon määrä kesässä vie voiton.

Mulla on toinen vuosi ihan just taputeltu. Kyllä menee nopeesti nää opinnot. Kevät jälleen ollut aika suoritus. Oon vähän hätäillyt mun valmistumisen kanssa. Kamala suunnittelu, että millon mun täytyy olla valmis kemisti. Kevään aikana kuitenkin tajusin, että ei mulla oo kiire. Mun ei pidä kauhealla vauhdilla vaan kerätä noppia. Mä haluan, että opiskelusta jää muutakin mieleen kuin pelkkä raataminen. Opiskelun pitää olla myös mukavaa ja mun pitää ottaa vähän rennommin. Mulla on lupa myös nauttia näistä vuosista.

Tää on mun kolmas Ruisku. Oon kyllä pitänyt näiden tekemisestä. Erityisesti tämän. Ollaan saatu toisen mediavastaavan Mirkan kanssa hyvä porukka kirjoittaa teille tätä Ruiskua.

Tässä Ruiskussa pääset kurkkamaan, miten yhdellä meidän fuksilla on vuosi mennyt ja kuinka yhden alumnin kemistin opinnot sujui ja mihin hän päätyi. Löytyy kemistien mielipidekirjoituksia sekä huisin monta muuta hyvää juttua.

Päätoimittaja toivottaa apureineen hyvää vappua! Nautitaan kevään valosta - kesäkin on jo kulman takana!

Love

Saara

Fuksi yappaa

Heipss!!

Aika on vierähtänyt hurjaa vauhtia ja pian en voikkaan enää edes sanoa olevani fuksi. Joten vielä kun sekoilut ja säätämiset voidaan pistää fuksiuden syyksi on aika jakaa upeita tarinoita ja muistoja fuksivuodelta. Ottakaa siis mukava asento ja jatkakaa lukemista!

Alkuun pientä tausta tietoa. Olen tosiaan viimevuoden fuksi ja päädyin Jyväskylään pikku kylästä, joten muutos on ollut suuri. Jyväskylä ei ollut ykköspaikkani tulla, mutta olen iloinen että päädyin tänne. Opinnot ovat sujuneet suhteellisen hyvin. Labroistakin on selvitty ja suurimmilta osin onnistuneesti. Olen myös saanut tavata niin monia ihania ihmisiä. Ilman näin mukavaa yhteisöä en olisi varmasti viihtynyt täällä niin hyvin kuin olen. Kiitos siis kaikille ihanille ihmisille joihin olen saanut tutustua <3

Sammar Revossa!!

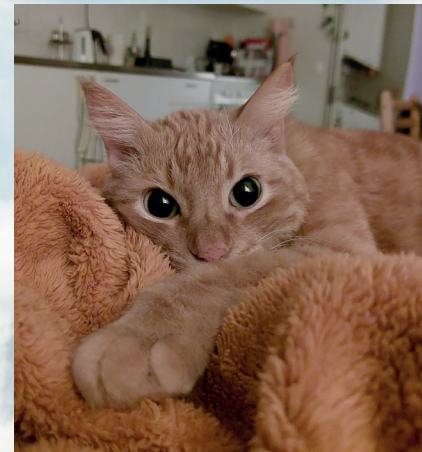

Tapahtumissa on tullut pyörityä hyvin aktiivisesti. Välillä tuntuu, että todennäköisemmin löydyn niistä kuin luennoilta... Mutta kuka nyt ei haluaisi käydä sitseillä, fuksiaisissa, Kapproilla, pubgolfissa (btw tästä tuli voitto kotiin), rissellä, kostajaisissa ja varsinkin Revo-tiistaissa!!

Revossa on useasti tullut vietettyä iltaa viinin ja korttipelien parissa. Muutaman kerran menetetty hermot kortteja panttaaville ihmisil-

le ristiseiskassa (syylistyn myös itse tähän). Säädetty ihmisten kummallisten sääntöjen kanssa ja opeteltu myös uusia pelejä. Ja tietenkin tutustuttu uusiin ihmisiin sekä silitetty sammareita <3

Fuksiaisissa kilju saattoi maistua minulle turhankin hyvin. Maaliin Harjulle päästyä fukseille ruvettiin jakamaan kankaita joilla peittää silmät, mutta ihana vanhempi kemisti (ryhmän vetäjäni) piti huolen ettei minun tarvinnut menettää näkökykyäni (Kiitostästä <3). Harjulta jollain ihmeen kaupalla selvisin kotiin ja suunnitelmana oli vielä lähteä jatkoille tottakai. Jotenkin kuitenkin pääsi käymään niin etten koskaan päätnyt jatkoille...

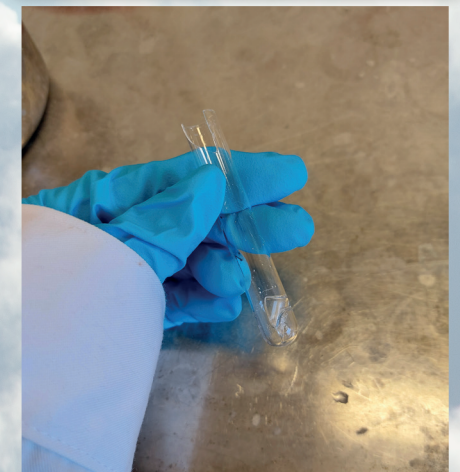

Pölvästini Luna <3

Tapa miten olen tutustunut moniin ihaniin ihmisiin on hieman huvittava, se on nimittäin kissani

esittely. Olen nimittäin huomannut monien (ellei kaikkien) kemistien pitävän kissoista. Revossa on päädytty ihastelemaan ihmisten kissoja ja näyttämään tietenkin kuvia omastani. Myös koirista on tullut juteltua ja jaettu kuvia. Tämä on ollut helpoin tapa aloittaa keskustelu kemistien kanssa ja näin olenkin löytänyt monia ihania ystäviä.

Orientaatio viikko alkoi vielä suht rauhallisesti, mutta ei täysin ilman säätöä. Labraan tutustuessani nimittäin onnistuin jo heti rikkomaan astian... olisivatpa nämä sirpaleet jääneet vikoiksi. Tämän vuoden labrat nimittäin alkoivat myös sirpaleilla... toivon vain sanonnan "sirpaleet tuovat onnea" pitävän paikkansa xD Sillä sirpaleita on esiintynyt labroissa hieman liikaa.. Hups...

Vuoden ekalta labralta :))

Labrassa on tullut säädettyä hie-
man... tai ehkä vähän enemmän-
kin. Näppärinä fukseina parini
kanssa onnistuimme luomaan "bi-
ojätämössöä". Tämän mössön piti
olla kirkasta kidettä... jotenkin
saimme aikaa ruskeaa mössöä. No
me kiltteinä suodatimme tämän
mössön ja no tulos näkyy alla
olevassa kuvassa. Mitä me teimme
väärin, miksi näi kävi, mitä ihmet-
tä me loimme? Siihen emme ole
saanut vastausta... Labra ohjaa-
jamme oli yhtä hämillään asiasta
kuin mekin :D Lopulta päädyim-
me vain toteamaan, että aina ei
voi onnistua... ei edes välillä.

Toinen pölvästi Max <3

Mutta hei meidän toinen synteesi
onnistui! Sen TGA mittauksesta
saimme jopa kehuja! Massa pro-
sentit pitivät melkein täydellisesti
paikkaa laskelmillemme prosen-
teille. Eli ehkä tästä tulee vielä
hyvää, eikä koko labra räjähdä
takiani...

Kaikenlaista on siis ehtinyt sat-
tua ja tapahtua. Kaikkea ei mahdu
eikä kyllä pystykkään tänne ker-
tomaan. Vappukin on vielä vasta
edessä, joten tarinoita tulee kyllä
varmasti kertymään lisää.

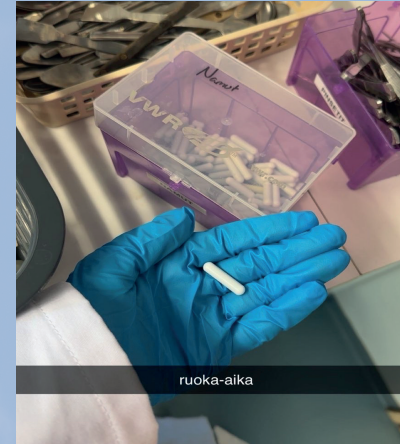

Upea "biöjätämössö"

*Uusia muistoja keräillen
ja säätäen*

~Hanna <3

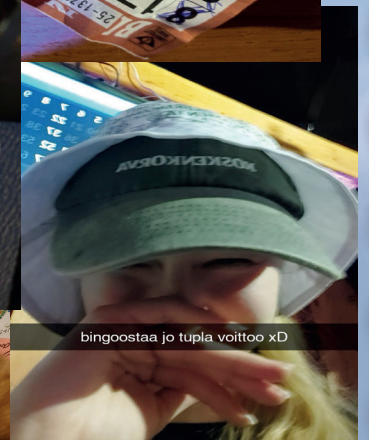
Loppuun vielä random kuvia ilman sen suurempia selityksiä!

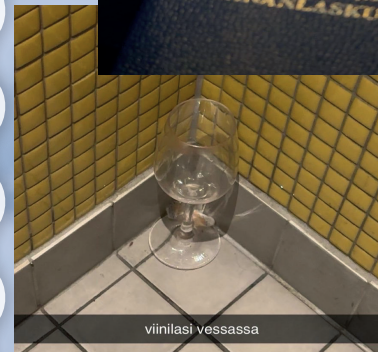
ruoka-aika

punnituslaiva??? close enough

bingoostaa jo tupla voittoa xD

viinilasi vessassa

Tuut Tuut

-Kohti Turkuja ja sen yli

Aamu alkaa ihanan rauhallisesti, linnut laulaa ja aurinko paistaa. Sitteen soi herätyskello ja alkaa aamun kovin kilpailu: sotkenko lattian vereen vai ehdinkö vessaan hakemaan paperia. Nenäverenvuoto on kyllä paljon parempi herättäjä mitä puhelin.. Tästäkin katastroofista kuitenkin selvitettiin ja matka kohti agoraa, rissebussia ja elämäni ensimmäistä joulurisseä alkaa.

Ajattelin aloittaa risseurani näin kolmannen vuoden opiskelijana leppoisasti matkanjohtajana Antin kanssa. Onneksi toinen meistä sentään joskus oli käynytkin risellä. Matka sujui mukavasti, jos nyt pientä säätöä Bingon kanssa, kun jaoin saman sähköisen bingo-lapun JOKAISALLE matkustajalle meidän bussissa.. Tästä huolimatta saatiin vibrat ja muut palkinnot jaettu bingoilijoille onnistuneesti. Orivedellä otettiin perinteinen (tai näin ainakin minulle kerrottiin) kuva "Kuumaa savukalaa" kyltin alla. Turkuun päästyämme saimme seuraavan sähellyksen aikaiseksi.

Akuutti pullojen piilottelu Turun satama kulttien saattelemana alkaa. Minne kukakin pullonsa työntää ei ehkä kaikkien kohdalla kestä päivänvaloa, mutta tiedettävästi kukaan ei jäänyt nalkkiinkaan. Bussivastaavien hytti oli aivan toisaalla kuin tuttavakemistien, mutta erä ja otteluvoitto oli luksys huoneen ikkuna! Pikaisen hyttireissun jälkeen lähdimme metsästämaan ensin ruokailupaikkaa sitten TaxFree:n antimia sekä viimeisimpänä tuttuja. Tutut löytyivät Starlight nimisestä baarista missä pääsi juuri sopivasti käyttämään loimun drinkkilipuketta.

Kuten maissa niin myös merellä, kun ilta etenee, niin pidot paranevat Joillakin tuttavilla on varmasti yön tapahtumista enemmän muistikuvia kuin toisilla. Nautiskeltiin Teflon Brothersin keikasta, joku tuttu anoi kiveä Pyhimykseltä Minuutin anelun jälkeen myös sai kiven ja laatu videon koko häsellyksestä. Leikittiin myös porukalla merirosvoja rommipullon kanssa. Yöllä myös kapteeninhattu kierteli kemistien päissä ja jokaisesta piti tietenkin ottaa kuva yön pikkutunteina ja laittaa risseryhmään.

Mikäpä sen antoisampaa keskelä tuntematonta ison peltipurkin sisällä seikkaillessa. Kuvia itsekseltäkin löytyy vaikka jos minkälaisia yön pikkutunneilta. Juttua kirjoittaessani totean sen faktan, että nykyajan opiskelijat jollain tavalla varjelijavat näkyvyyttään internetissä. Tämäkin lehti menee radin nettisivulle, niin ei kaikkea arkistojen kätkeistä pääse enää lehteen asti..

Yöllä löytyi myös paikka, josta sai luojansuomana makkispekkiset iltapalaksi. Aamulla neljän ja kuuden aikaan sitten nukkumaan. (Suomen aikaa? Ruotsin aikaa? ei mitään käryä.) Taisi alkoi jälleen aamun kovin kilpailu: sotkenko lattian vereen vai ehdinkö vessaan hakemaan paperia. Nenäverenvuoto oli edelleen hyvä herättäjä. Tulipahan pitkä rissepäivä aloitettua ja päätettyä samoihin tunnelmiin.

Myöhemmin aamulla piti sitten keskeyttää kauneusunet, ihan niin kuin ne tätä tragediaa enää pelataisi, ja lähteä nuuskaostoksille. Kun lakisääteiset maksimimäärät oli haettu, oli aika jatkaa unia vie-

lä pari tuntia lisää. Herättyämme saimme viestin muuan kanssa kemistiltä "voinko evakuoitua teidän hyttiin hetkeksi?" Ensimmäinen ajatus oli että nyt oli jossain hytissä tullut riitaa ja ikävä tunnelma.. Kyseisen hytin majoittujina oli nainen ja kolme miestä. Onneksi (?) evakuoinnin aiheuttajana oli vain biologinen ase nimeltä darra ja kaasua vatsassa. Voitte arvont lukijat arvata kuka heistä evakuoitui.. Tästä naurusta selvittyämme lähdimme tutkimaan jälleen TaxFree:n antimia ja pohtimaan tuliaisista ennen kotimatkaa Turusta Jyväskylään.

Paluumatka oli hyvin rauhallinen, vaikka muutama rohkea pikku hiprakassa vielä olivatkin kovasti Esciin menossa rissejatoille. Kaikki ainakin tiedettävästi selvisi reissulta elossa takaisin kotiin. Jos joku vielä puuttuu, kyseinen joku saattaa puuttua vielä pitkään.

Tuut Tuut,
Mirka

Alumnitarina

Laura Korppinen

Hei kaikki nykyiset, entiset ja ehkä tulevatkin kemian opiskelijat! Olen Laura Korppinen, opiskellut Jyväskylän yliopiston kemian laitoksella vuosina 2008-2018. Otin kaiken ilon irti opiskeluvuosista, sillä minulla kesti ruhtinaalliset 10 vuotta saada maisterin paperit ja sitä myötä kemian ja matikan opettajan pätevyys. Asun tällä hetkellä Oulussa, ja työskentelen neljättä lukuvuotta Limingan lukiossa opettajana. Nyt haluan kertoa teille, miten olen päätenyt tähän pisteeseen.

Lukion jälkeen pääsin suoraan papereilla sisään kemialle. Olisin päässyt myös Tampereen yliopistoon lukemaan matikkaa, mutta

sydämeni veti kemian puolelle, sillä siitä olin innostunut lukiossa. Opiskeluelämä lähti heti railakkaasti käyntiin, kun sitähan piti tietenkin osallistua kaikkiin tapahtumiin, jotta sai solmittua ystävyysuhteita. Ensimmäiseltä syksyltä on jäänyt mieleen Alkukeitoksen loppukeitos, eli orientaatiokurssin lopussa ollut illanvietto, fuksiaisit, joiden jälkeen menttiin pirteänä klo 8 tekemään jotain solubilsan tenttiä, pikkujoulut, joihin ystäväni Ainin kanssa valmistettiin kotiviini, sekä tietenkin ensimmäinen pikkujouluristeily ja kaikki Ilokiven saunailat. Onpa mieleeni jäänyt myös jotkut pippalot, joissa meikattiin Nanotalon hississä, kun saunalla oli vain yksi pieni peili.

"fuksiaisista, itse olen tuo vasemmassa laidassa oleva"

Lähdin myös hallitustoimintaan heti fuksivuonna mukaan. Ensimmäisen vuoden toimin webvastavastatena vastaten etenkin nettisivuista. Seuraavat kaksi vuotta olinkin sitten taloudenhoitajana, ja siinä tuli opittua kaksinkertaisen kirjanpidon tekeminen, mistä on ol-

lut nykyisessä työssäni hyötyä, sillä ohjaan lukiomme opiskelijakuntaa, jonka taustalla on rekisteröity yhdistys. Suosittelemme siis kaikille hallitustoimintaa, sillä siellä opituista taidoista on varmasti hyötyä monessa paikassa!

Pedagogisiin opintoihin hakeuduin toisena vuonna, kun ajatukseni opettajaksi haluamisesta oli kirkastunut. Jyväskylästä on saanut kyllä hyvät eväät kemian opettajan työhön, pidin erityisesti maisterivaiheen kursseista, joilla teimme peruskoulun ja lukion kemian töitä. Muita mukavia kursseja oli orgaanisen kemian kurssit Maija Nissisen pitäminä, kaikki labrakurssit, erityisesti epäorgaanisen kemian työt sekä fysikaalisen kemian aineopintokurssi, jolla pääsi oikeasti haastamaan itseään laskujen suhteen.

"Ihan ensimmäiseltä retkeltä Pyhä-Häkin kansallispuistosta vuodelta 2012. Retkikunta tyypistyi 4 henkeen yli -20 pakkasen takia."

Sitten päästään siihen, miksi opin-toni lopulta venyivät... Vuonna 2010 tapasin nykyisen mieheni, joka sattui asumaan Oulussa. No, vuonna 2012 hain siirtoa Oulun kemian laitokselle, ja sen sain. Tässä vaiheessa minulta puuttui vielä kandin tutkielma, iso osa matikan aineopinnoista sekä 35 op pedago-

gisia opintoja ja toki gradu. Jälkikäteen olen pohtinut, olisiko kannattanut vaan tehdä opinnot loppuun, ja vasta sitten muuttaa Ouluun, sillä tuo muutto hidasti opintoja. Kun kaikki opiskelukaverit jäivät Jyväskylään ja uusia oli hankala saada Oulusta, jäin aika yksin opintojeni kanssa. Vuosina 2013-2016 tuli tehtyä enemmän töitä (mm. Hesburgerilla) sekä harrastettua partiota. Vuonna 2017 otin sitten itseäni niskasta kiinni, ja sain vihdoinkin kandin paperit 2017 joulukuussa ja maisterin paperit 2018 kesäkuussa.

Valmistumisen jälkeen olin syksyn töissä Helsingin yliopiston kemian laitoksella Moodletehtävien parissa ja kevään Tornion lukiossa opettajana. Tämän jälkeen saimme mieheni kanssa esikoislapsen, juuri ennen koronapandemian alkua. Syksyllä 2020, kun yliopistot ilmoittivat jatkavansa etäopetusta, päätin hakea opinto-oikeutta opiskella fysiikan sivuainekokonaisuuden. Tähän asti olen sitä mieltä, että kahdella opetettavalla aineella pärjää ja saa töitä, mutta etenkin Oulun seudulla monet virat ovat mafyke-virkoja. Etäopinnot ja etätentin olivat pelastukseni, sillä pystyin opiskella kotona lapsen kanssa. Enhän minä näitäkään opintoja saanut kasaan aikataulussa, vaan 60 op opiskelminen kesti viisi vuotta. Mutta koen sen mahtavana saavutuksena, sillä opiskelin ne keskellä pikkulapsiarkea ja osin töiden ohessa. Nyt olen viimein ensimmäistä kertaa virkahakujen aikaan pätevä kolmen aineen opettaja ja toivottavasti saisin jo vakituisen työn.

Haluan tarinani avulla antaa toivoa etenkin kaikille niille, joiden opinnot syystä tai toisesta venyy – se ei ole maailman loppu! Enää en harmittele Ouluun muuttoa, sillä se on tuonut elämäni niin paljon sisältöä ja hienoja ihmissuhteita.

Pyhäsalmi 2026

- eli miten kaikki kiiva kaivettava loppuu aikanaan, ja sitten ei voi kuin kiljua

Näinä maailmanaikoina jokapäiväisten maailmanloppujen keskellä sitä pieni ihminen saattaa joskus unohtaa, että on olemassa myös oikeasti tärkeitä asioita. Pieni sähköpostilaatikon kilahdus voi palauttaa sekavien maailmanaikojen ratsastajan maan pinnalle. Vieläkö on mahdollista tehdä hyvää kiljua? Vieläkö on villihevosia? Vieläkö jossain hiiva vetää sokeria kuin sieni? Sitten viime kerran totuus kiljusta on löytänyt ansaitsemaansa asemaa kansainvälisissä silmissä[1]. Virallinen viesti kuitenkin kertoi, että nykyuoret eivät osaa tehdä enää ”hyvää” ”kiljua”. Mutta vieläkö ikinuori pystyy? Apua kyllä saa: kun Rohan kutsuu, (sauna)klonkku vastaa!

Kemia on ympäristön olosuhteiden uhri, kuten mekin. Tiede tietää tapauksia, joissa kemia ei toimi enää niinkuin ennen[2], kuten mekin. Ennen tilattiin saunailtaan kaksi pizzaa hintaankuuluvalla kotiinkuljetuksella ja kaupan päälle 1,5 l limsaa, nykyään opiskelijalla kertyy 30 kiloo velkaa opintojen aikana kun krapulassa woltataan Klarnalla, mutta yksi asia ei ole muuttunut: viinaa pitää juoda, ja tarvii kiljua. Hätähuuto herättää vanhan. Opiskelijoiden miljoonavelkoihin ei oma haarukka pysty eikä kynsi kykene, mutta kilju on meidän taistelumme, ja kuten kansallisruoailija kirjoittaa, strategia on taito valita taistelut, jotka taistelee.

Seuraava päivä on myös lupaus strategisesta taistelusta, jonka taistelee: saako yksi mies kumottua pörssiyhtiön yhtiökokouk

sen, vai kumoaako yksi mies pörssiyhtiön tuotteita. Olvi Oyj kutsuu osakkaitaan ja antaudumme vietäviksi. Mutta ensin oma hyvä tulille.

Hiiva on Puolasta. Hiiva maksettiin zlotella. 65 zlotia, 500 grammaa — onks tää diili vai onks tää diili. Verkkokauppa lie nee Krzysztofin veljenpojan coodiopiston päättötyö, ja siellä asioidessaan ihminen mieltii hetken menettäneensä rahansa, mutta FedExin paketti-ilmoituksen jälkeen täysin rajaton luottamus täysin tuntemattomaan puolalaiseen hiivasankariin eheytyi. Paketti on tulossa pikana ja saapui ajallaan. Hiivasankari on tähänastisen kansakäymisen aikana tehnyt monilta osin paremmin kuin Suomen valtio. Hiivasankari on ässä.

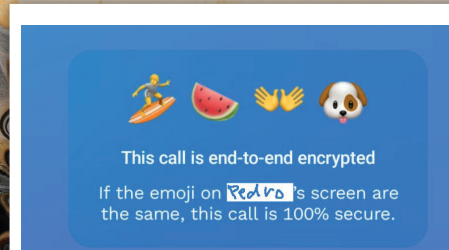

Tämä ammattilainen kun pääsee paketista...

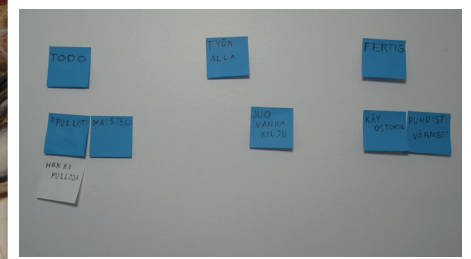

... niin alkaa tapahtua!

Hyvä tuote vaatii myös sokeria ja mehu-pohjan. Hiiva tekee 17 grammasta sokeria litrassa yhden alkoholitilavuusprosentin, tai kuolee yrittäessään. Laske vaikka ite, nää on ihan tieteellisesti todistettavissa olevia juttuja ja ollaan vielä molemmat valmistettu tieteiltä. Daa eli (Sheesh). Koko työmaan aa ja oo on lopettaa arvuuttelu ja käyttää kaikkia järjestelmän tarjoamia teollisuustalouden välineitä, että käy hyvin. Turvallisuusprosesseista pitää pitää kiinni. Viestintä on suojattua ja projektit hallittuja. Kanban, anna meille voimas!

OPSEC

Kanban vai tangram? Prosessiammatilainen erottaa kyllä!

Yksi asia, mikä on hyvä hahmottaa neljäntuhannen asukkaan kaupungissa on, että virkamies ei voi mennä kauppaan ostamaan seitsemää kiloa sokeria. Lähtökohta on, että aina on tuttuja silmännäkijöitä. Hankinta pitää hajauttaa. Kilo kerrallaan. Tämä on näitä käänteisiä Bruce Wayne - Batman -ongelmia[3]. Kun kaksi viikkoa on ostanut viittä kiloa kidesokeria ja pakettia ruoko- ja fariinisokeria niin kolmannella viikolla voi sitten kiertää kaupungin kolmessa kaupassa ostamassa kolmeitoista litraa mehua ja todeta että vaan yhdessä kaupoista on appelsiinimehua.

Visuaalinen kauppalista

Näyttää herkulliselta!

Pakollinen OF-aikakauden topless-kuva

Kiljukaappini on klassinen kylmäkomo, luukut suoraan ulos. Toivottavasti kylmä ei Puolan hiivaa vaivaa, oppiipahan se samalla pohjoisen tavoille. Spugeille New Yorkissa riittää pahvilaatikko ylleen yökylmän pitimiksi, ammattilaisen tunnistaa välineistään ja ammattilainen ammattilaisen.

Pulloon menee myös sen hyvän lisäksi tiedettä, jonka opin kokemuksesta, ja validoin ehtiessäni. Hyvän tuotteen ABC (ei se kilju) on sokeri-happo-tasapaino. Ravintoloiden trinkeissä pääosan näyttävät siirappiliktut ja terävät happamat. Me tehdään se peltikatolla. Hiiva on heitetty mahdollottoman tehtävän eteen: syö järkyttävä määrä sokeria. Siitä ei selviä kuolematta edes kolmihampainen hiiva[4]. Mutta siitä mihin hiiva kupsahtaa, siitä ihminen jatkaa. Jäännössokerin äklöma-keus leikataan pullottaessa huolellisesti mitoitettulla sitruunamehuannostelulla. Muista juodessa sitruunamehu, joka juoman peltikatolla!

Laskussa: aamiaiskaapit.
Nousussa: kiljukaapit.

Ylijäämähiivan voi antaa lahjaksi. Juhla Mokka -paketin kokoinen pompsi hiivaa. Mallillisella hiivankäytöllä (standardoitu 7 g / pänikkä) tuolla määrällä taitaa tehdä parituhatta litraa. Tehkää hyvin. Pänikkä voittaa LinkedIn-pöhinän 100-0.

Mehukatti sanoo, että "kierrätä minut muovipakkausten mukana". Jätehierarkia sanoo, että uudelleenkäyttö on parempi kuin kierrätys. Maailma pelastuu kun ei siis kierrätäkään, vaan uudelleenkäyttää! Hierarkian mukaan parempi vaihtoehto olisi toki vielä minimointi, mutta tämä pakkaus tarvittiin uudelleenkäytettäväksi kiljulle, joten ostamatta jättäminen ei ollut vaihtoehto. Mitenkäs tässä suu pannaan? Tätä ei jätehierarkian rakentaja tullut ajatelleeksi.

Voin vain näyttää sinulle oven, mutta sinun on itse kuljettava siitä. Aasin voi taluttaa kiljupöntön ääreen, ja sen pääkin voi painaa kiljuun, mutta vain aasi itse valitsee, juoko. Auttaa, jos kilju on hyvää.

Missä? Missä sitä voi nähdä? Seminaarinmäen lähimaasto vapun lähimaastossa? Kukaties. Parikytä litraa saattaa riittää vapunaikaiseen omaan käyttöön. Vain historia tulee tietämään totuuden.

*Pedro Metro, faaraon ylin juomanlaskija
Tohtori Outolemmintä, hetelmällisyystieteen dosentti*

[1] Amistech: MY SUMMER CAR Official Site. <https://www.amistech.com/msc/> Viitattu 9.4.2026

[2] Bučar DK, Lancaster RW, Bernstein J. Disappearing polymorphs revisited. *Angew Chem Int Ed Engl.* 2015 Jun 8;54(24):6972-93. doi: 10.1002/anie.201410356. PMID: 26031248; PMCID: PMC4479028.

[3] "Well, at least we'll have spares.", *Batman Begins* (2005)

[4] Lee SJellison T, Alper HS 2012. Directed Evolution of Xylose Isomerase for Improved Xylose Catabolism and Fermentation in the Yeast *Saccharomyces cerevisiae*. *Appl Environ Microbiol* 78:. <https://doi.org/10.1128/AEM.01419-12>

Kahvikuppi... Huoh

Olipa kerran kaunis päivä kopilla. Aurinko paistoi, demot ja kandi kummitteli mielessä. Mitäpä silloin ahkera opiskelija tekisikään? Kuten jokainen järvevä opiskelija, niin minäkin kaihoin Ruiskun esiin ja aloin pohtia mitähän sitä seuraavaan lehteen keksisi. Kopille eksyi myös muita tuttuja ja eräs muuan kemisti herätti taas pahennusta pesemättömällä kahvikupillaan. Näin ollen keskusteluun nousi hatara muistikuva vanhasta kahvikupitutkimuksesta, joka jossain Ruiskuarkiston lehdessä oli ehkä joskus ollut. Näin täydellinen opiskelunvältelytehtävä oli syntynyt.

Automuki kaikessa loistossaan

Selvittelimme mediatiimin kesken, miten voisimme pesemätöntä kuppia tutkia ja saisimmeko apustusta laitoksesta tähän tärkeään tehtävään. Kaivoimme arkistoa, jonka kätköistä löytyikin taianomainen Ruisku 2/2017. Visioitiin ICP-mittausta ja avattiin keskusteluyhteys laitoksen henkilökunnan kanssa. Pian olikin sovittuna

muuan puheenjohtajan (luvanvarainen) kahvikupin ryöstöoperaatio ja labratilat yliopistolta.

Labraan päästyämme saimme kauhistelua kupin kunnosta myös yliopistonopettajalta ennen kuin alkoi kova kupin rapsuttelu.

Muki ennen rapsuttelua..

Ja jälkeen kyseisen operaation..

Tarpeeksi karstaa kerättyämme lisättiin karstaan 10 ml 65 % typpihappoa. Näytettä käytettiin ultraäänivesihautteessa, jotta sakka liukenisi paremmin ennen laimennoksia. Näyte suodatettiin ja laimennettiin ööööö tosi puhtaalla vedellä (tämän takia labrassa varmaan kirjataan kaikki ylös niihin sinisiin kirjoihin :D) niin että typpihappotausta saatiin n. 2 % paikkeille.

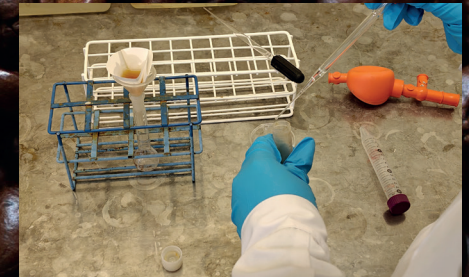
Liuotettu näyte ennen haudetta.

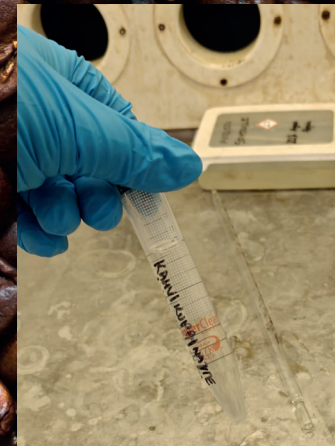
Näyte hauteessa

Saastainen suodatuspaperi

laimennusten kertaus

Viimeinen näyte joka nähtiin ja jätettiin meitä viisaampien huomaa

ICP-laitteisto jota ei päästy käyttämään itse

Näyte jätettiin jemmaan ja meidän työemme oli sitten ohi. Sitten saatiin tulokset ICP-mittauksista, joita voitaisiin verrata 2017 vuoden taidonnäytteisiin.

Tulokset kokonaisuudessaan olivat hieman antiklimaattiset. Odotimme hieman korkeampia pitoisuuksia, mutta selkeästi entisaikaan oli tämänkin saralla kaikki paremmin. Meidän kuppimme tulokset päättyivät jopa negatiivisuuteen, lie-neekö tällä karkoittava vaikutus myös elimistössä? Sakkaa saatiin tosiaan 18,7 mg mikä haastoi mittauksia, eikä kaikkia tuloksia siis voida pitää luotettavina. Meille ei toki selvinnyt oliko automukissamme hopeaa niin kuin mörkö ja kukkamukeissa vuonna 2017. (Arvioitu mittavirheeksi.) Jos jokin varmistui niin se ettei aina tule odotusten mukaisia tuloksia näinkään yksinkertaisessa kokeessa. Ei lähes kymmenen vuotta sitten, eikä tänä päivänä.

Mirka & Saara

Kahvikuppien alkuainepitoisuudet

Tulevaisuuden ura uudistuvassa Metsässä

Metsä on joukko innostuneita ammattilaisia, joilla on avainrooli ilmastonmuutosta torjuvassa työssä. Etsimme jatkuvasti uusia tekijöitä Metsän kasvavaan tiimiin. Tule kasvamaan oman alasi huippuosaajaksi!

Avoimna olevat tehtävät löydät osoitteesta:
metsagroup.com/tyopaikat

NORNICKEL

HARJAVALTA

Mielipidekirjoituksia

— ja muita pohdintoja —

Nyt ollaan päästy tämän lehden ytimeen eli lukijoiden kirjoittamiin juttuihin. Lukijoille on siis annettu vapaat kädet kirjoittaa täysin mitä ikinä sydämensä kyllyydestä tahtovat. Tähän kevään numeroon saatiin huiumat viisi eri kirjoitusta! Haastan teitä kirjoittamaan ensi lehteen enemmän ja paremmin (Pssst...QR-koodin takaa löytyy linkki).

Haarukka oikeaan käteen

Kun hienostuneesti ja ”oikeaoppisesti” syödään haarukalla ja veitsellä, miksi ihmeessä se haarukka pitää laittaa vasempaan käteen?! Ymmärrän jos on vasenkätinen, mutta oikeakätisenä syön ainakin oikealla kädellä on sitten lusikka, haarukka tai puikot kädessä. Joten kun sekaan heittää veitsen, miksi haarukka pitäisi vaihtaa vasempaan käpälään?? Joku voisi väittää, että vasemmalla kädellä on vaikea leikata veitsellä, mutta sitä veistä pitää käyttää ehkä 2 kertaa verrattuna miljoonaan haarukalla lappomiseen. Toiseksi se veitsellä leikkaaminen vasemmalla kädellä on huomattavasti sujuvampaa kun haarukan koordinointi. Kyllä pitäisi dominoivalla kädellä saada haarukkaa käyttää kun se on niin jumalattomasti helpompaa. Miksi tämä ”väärinpäin” haarukalla ja veitsellä syöminen nähdään apinamaisena ellei jopa barbaarisena. Antakaa mun leikata mun pihvit vasurilla ja syödä rauhassa >:(

- Kultahaarukka perseessä

Ylistön sohva

Siinä on tehty monen kurssin demoja ja harjoituksia mm. mietitty orgaanisen mekanismeja ja ihmetelty tehtävien annossa olleita epäselviä ohjeita. Samalla sohvalla on suoritettu ainakin pari verkkokurssia ja luettu (tai ainakin yritetty lukea) tentteihin. Sohvilla on jopa väännetty kandia ja gradua. Sohvalle on voinut myös tulla valmistautumaan tai palautumaan labroista ja seminaareista.

Opiskelun lisäksi sohvalla on kriiseilty milloin mistäkin asiasta: kurssiarvosanoista, kesätöistä/töistä, työnhausta, tulevaisuudesta, deittailusta tai niinkin pienestä asiasta kuin sähköpostin lähettämisestä. Sohva on toiminut meidän kaveriporukan (Ratz rule in Ylistö, sohvajengi... mitä näitä ny on ku rakkaalla lapsella on monta nimee) hengauspaikkana. Jos meitä ei ole näkynyt sohvalla syystä tai toisesta, on tullut huolestuneita kyselyitä, että missä ollaa oikee oltu. Lisäksi sohva on kutsuttu Ylistön epäviralliseksi infopisteeksi, silöä monta kertaa siinä istuessa on saanut neuvoa opiskelijoita kemian eri luentosaleihin.

- Tikru

Milloin pitäisi tuntua siltä, että on aikuinen?

Ei mulla ainakaan oo yhtään fiilis, että oisin oikeesti aikuinen, vaikka oon reilusti 20 toisella puolen ja hoidan kaikki aikuisten asiat itse. Missä vaiheessa sen pitäis iskee? Onko vasta sitten ku on asuntolainaa ja lapsia? Sepä ei vaan kauheesti kiinnosta, nii jääks sit ikuisesti semmonen fiilis, että oon vielä nuori? Toivottavasti viimeistään 50vnä olis aikuinen olo. Ehkä se tulis sitte ku on valmistunut ja käy aikuisten töissä, mutta epäilen vahvasti. Onko oikeesti kellään tän ikäsellä vielä aikuinen fiilis? Kai tällee oikeesti aikuisena pitäis tuntua jo siltä, mutta en ees usko et alle 40vnä voin saavuttaa sitä fiilistä.

- oikeesti aikuinen?

Kvarkki kaikille!!!

Miksi ihmeessä siitä piti tehdä vain henkilökunta ruokala?? Kun se oli suurimmaksi osaksi opiskelijoiden käytössä. Oli pelastus, kun piti syödä nopsaan ennen labraa, niin ehti mennä kvarkkiin ja kerkesin hyvissä ajoin jopa labraan. Nykyään saa jonottaa ainakin 40min, että pääsee Ylistölle edes ottamaan tarjottimen. Myös jos kvarkki on suunnattu henkilökunnalla, ne voisivat käyttää sitä enemmän kuin ylistöä, jolloin opiskelijat mahtuisivat paremmin Ylistöön.

- T. Odotin 55min ruokaa Ylistöllä

Kaljan hinta ei saa nousta enää senttiäkään, päinvastoin.

Elinkustannusten nousu on ymmärrettävää ja oikein. Haluankin maksaa lisää vuokraa, jotta voin näyttää vuokrahyypälle että kuka on se oikea isäntä täällä. Röhh. Mutta kaljan hinta? Kuka on isäntä? Iranin sodat sekä öljybarrelien hintojen nousut jnejne muka nostaa hintaa ja paskat. En mä öljyä juo vaan juon kaljaa. Rähh.

Antakaa sitä kaljaa ny halvemmalla. Oi niitä aikoja kun pint of seksi-Sandels makso eräässä keskustan baariravintolassa 4€. Nyt siitä maksetaan jo 6 egeä? Aaihjjj. Antakaa kaljan ystäville armoa näinä lama-aikoina.

Jos ei Orpo, Virta, Häkkänen ja Purra tiputa oluiden hintoja välittömästi vähintään 40% niin Puren Purraa takaisin. Oihj.

- Float like a butterfly, sip like a bee. I'm Muhammed Ali, 'bout to split the G

VIINIARVOSTELU

~Maailmaa parempaa voidaan rakentaa~

Viininnautiskelijoiden tapaaminen osa kolme: kuninkaan paluu ja kosto. Tänä arrosteluun pääsee Valamon luostarin kirkkoviini (ihan vitun rare drop Alkolta, tätä varten ostettiin Jyväskylän Alkot tyhjiksi tästä, 15 til-%) ja panomaistareiden K & E panon tuotos Spurgu Sprööt Peil Eil (käytetty rypäle: spruurs spröors (ihan vitun laillisesti ja eettisesti kerätty Kouvos-toliitosta) ja hunajata, IBU 30 ja 6,69 til-% (nice!)), sillä tasa-arvon nimissä myös jokainen olut voi olla viini. Teeman mukaisesti tämän sakramentin eli kirjoitusprosessin yhteydessä katsottiin vuoden 2017 tai 2018 tai 2019 elokuva Veloci-Pastor.

~Kouvolaalainen kuusi~

Maistelu aloitettiin oluella, koska leffaeväänä oli myös itse paistettu pista (täytteillä). Edelliskerran malliin (Ruisku 1/2024) lisäasäntönä viikset.

Vanhempasi kuolivat, ota lisää viiniä. Kiitos elokuva. Olut, tämä on hyvää! Metsäinen. Haluaisin vain asua metsässä.

J: Siis täytyy sanoa, epäronisesti helvetin hyvää.

E: Joo, siis vähän sääli että lukijat ei voi tätä ostaa.

Väri on semmonen – OI KATO VIKSET – siis ei sen värinen kun

siis. On Väriä. Ei oo kyllä mitään sikarilaatikkoa, mutta on kyllä spurguspröots. Siis paljon enemmän kuin niissä kaupan mitkä mainostaa. Maistuu Kouvolaalainen kuusi. Ja kusi. Siis ei kun kuusi. On voimakas ja alkukantainen. Väri on väripihkan värinen, tällä kertaa kirjaimellisesti.

E: Ja vielä siitä väristä, että... on kyllä väri.

Aika nopeesti tää kyllä silleen vaan häviää.

E: Mulla on kyllä toinen tommonen vielä jääkaapissa, niin pitääköhän se niinku testaa että se on tasalaatuista?

J: Joo kyllä se varmaan parempi on.

Kyllähän se ihan maistuu, silleen, maistuu se. Herkkuva. Joo en tiedä kyllä johtuuko siitä että on yhden pullon jo juonut, mutta kyllä kakkoserä maistu paremmalta! Tai siis, kakkospullo. Kun samaa erähän ne niinku kuitenkin oli tai siis tiiäks, eri pullossa vaan.

Arvosanat Spurgu Sprööt Peil Eil viinille:

E: Ööö... Koska itse tein niin ihan vitun hyvää!!

J: Viis kautta viis. Maistui kouvolaalainen kuusi.

T: Metsäisen makea, karvaan korpinen. Kyllä tätä ilolla joisi pullon jos toisenkin.

Palaatin puhdistus Pirkka laagerilla. Välillä on hyvä juoda myös Pirkkaa, jotta muistaa että on olemassa hyviäkin oluita.

Go Go VelociPastor! Tää leffa on kyllä yhdenlainen. Tän ei pitänyt olla leffa-arvio, mutta miks sillä on tennarit jalassa? Aika semmonen 5/7, täydet pisteet.

~Tarjoiluehdotus - lisääää~

Väliin vähän Digimonia (Agapio tietenkin) ja sitten koittaa ehtool-lisen aika. Sipsiä öylätiksi. Makuna ihmisvihaajan salt&vinegar.

E: Mä tein virheen! Mä en säästänyt yhtään Spurgua meidän epäpyhää blendiä varten!

Viinit tarjoillaan: Jeesuksen veri, sinun puolestasi vuodatettu. Onko kirkossa koskaan ollut tapana polkea korkkia? Voitko laittaa sinne gallupin aiheesta?

Onko poljettu korkkia?

- [] Onon
- [] No eijjoo
- [] Vien kolehtiastiasta

Onpas, onpas sokerial! Onpas makeutta! Tunnen kuinka pyhä voima minut valtaa. Jesse ja likainen tusina oli jonkun jäljillä. Joo. Se on Ristuksen hyvää *räähähäh*. Väri on kyllä kuin Kristuksen veri. Kenen tahansa puolesta vuodatettu. J: No ei nyt IHAN KENEN TAHANSA sentään!!

Voittaamaton Jeesus-mon. Niiii-iiin se on. Muuttamalla hahmoaan, unelmamme voidaan pelastaa. Viinanhimo voidaan pelastaa kyllä tällä kirkkoviinillä. Tarkemmin katsottuna tää väri on kyllä enemmän tämmönen Devimonin synkkä. Vouvouvou maailmaa parempaa voidaan rakentaa!

E: Vittu tää on bängeri!!

Onko sikarilaatikkoisuutta? Tuokussa on kyllä:

J: Nahkahousumainen.

T: Tää on kyllä sokeripussilla turpaan.

E: On nyt on kyllä rusinante!

J: Hei hyss mä missaan digimon-loren!!

Pakko kyllä sanoa että tälleen Estrella-öylätin kanssa tää ei kyllä yhtään mee yhteen. Aika unholy.

Pyhä laite on kyllä aika kristillistä. Sinne meni... ensimmäinen lasilinen kirkkoviiniä... pitäs laittaa parannusehdotus kirkolle, että puoltoista desiä ehtoollisviiniä ehtoollisella, tulis käytyä useemmin.

J: Kuustoist senttiä, tarjoiluehdotus.

E: Tarjoiluehdotus – lisää!!

Tässä on kyllä tosi paljon sitä semmosta, niinku sillon ekassa arvostelussa (Ruisku 2021/2) se port, semmosta porttia. Niin siis sokeri. Siis Pyhä Henki.

Ootteko ikinä miettiny, että jos sulla on niinku donitsi. Jossa on hilloa siellä sisällä. Niinku siellä silleen kun donitsissa on se reikä. Ja siis ootteko ikinä miettiny että ihminen on oikeestaan niinku semmonen putki suusta persiiseen, niin ihminen on niinku donitsi. Ja siis jos sulla on niinku paskaa sun persiissä, niin sehän on niinku sun ulkopuolella eikä sisällä. Niin on tosi outoo kun jos syö ja sanotaan että on niin täynnä, mut se ruokahan on niinku sit ulkopuolella....

J: Nää on kyllä tärkeitä kysymyksiä. Tän takia susta tulee tohtori.

Mutta muumit on vesilaseja.

Tää on muuten ehkä silleen parempaa kun tää ei oo enää niin viilettä tai silleen. Mutta saman väristä se on edelleen. Joo kyll tää koko ajan juodessa paranee. Jos tätä jois joku kymmenen pulloa niin mikään maailmassa ei ois enää parempaa.

Arvosanat Valamon viinille:

J: No sehän oli neljä kautta viisi. Sokerista mutta maukasta.

E: Sanoisin että kolme kautta pyhä kolminaisuus.

T: Kylä tällä henkeä ravitsee. Neljä kautta viisi

Kirjurin huomio kaksi päivää myöhemmin – Tämän jälkeen kirjoittamisesta ei enää tullut mitään joten arvio jäi nyt ilman loppukaneettia. Parempi onni ensi kerralla.

~Maistelijat~

E, J ja T

~Kunniamaininta~

Panomaistari K

Kesävinkit Jyväskylään

Kesä lähestyy hurjaa vauhtia. Jotain kivaa tekemistä kesälle on kiva suunnitella. Eikä tarvitse lähteä mahdollottoman kauaksi. Tästä läheltä löytyy paljon kivoja paikkoja ja haluankin esitellä omat kolme suosikkipaikkaa.

Kesäkahvila alpakoilla

Tämä ehdoton lemppari! Kesäkahvila, mutta pienellä lisällä. Siellä on nimittäin alpakoita! Kahvila sijaitsee Korpilahdella, mutta ei matkaa sinne kauaa tarvitse tehdä. Kahvila on hyvin pieni, mutta alpakat sitäkin suloisempia.

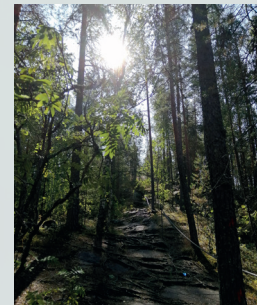
Mämminiemi

Uimakampeet ja eväät mukaan ja tänne hengaa päiväksi. Mämminiemi on rauhallinen metsän ympäröimä luonnon oma hengailupaikka. Ei tavallista rakennettua rantaa vaan enemmän kalliota ja kivikkoa. Paikka sijaitsee Toivakassa ja täällä kuluu helposti koko päivä ystävien kanssa.

Kanavuoren luontopolku

Luontopolkuja tullut Jyväskylässä kierrettyä muutama. Tästä kuitenkin tullut paikoista eniten kuluttu. Reitti ei ole kuin noin 3 km, mutta kyllä siihen aikaa kannattaa varata. Jonkin verran nousua, mutta sitäkin paremmat maisemat.

Love

Saara

Teksti Tiina Komi

Uusi työpaikka – mitä on hyvä tietää

Työelämään astuvan opiskelijan tai vasta valmistuneen ensimmäinen tehtävä on perehtyä työ sopimukseen ennen siihen sitoutumista. Loimun juristi Anna Kytömaa neuvoo kysymään rohkeasti neuvoa joko esihenkilöltä tai liitosta, jos sopimuksessa on jotain epäselvää.

”Työsopimuksen voi tehdä suullisesti tai kirjallisesti, mutta työnantaja on yleensä joka tapauksessa velvollinen antamaan asioista kirjallisen selvityksen.”

Uutta työntekijää kiinnostavat etenkin työaika ja palkanmaksu. Näistä on hyvä sopia ennen töiden aloittamista ja selvittää, ovatko työajat joustavia vai noudatetaanko kiinteää työaika.

Lisä- ja ylityötunneista pitää sopia etukäteen. Omin päin niitä ei pidä tehdä.

Opiskelijoilla on usein vaihtelevan työajan sopimus (0 – 40 tuntia viikossa), jossa työaika ei ole kiinteä. Kannattaa varmistaa, paljonko tunteja on tarjolla, etenkin silloin, kun tämä ei ole oman toiveen mukaista.

”Jos työvoiman tarve on kiinteä ja pysyvä, työntekijä pitäisi palkata normaalilla tunti-sopimuksella.”

Sairausajan palkka maksetaan sovittujen tuntien mukaan. Nollatuntisopimuksissa palkka on maksettava sairauslomalta silloin, kun sairauspäivä on merkattu työvuoroluetteloon työpäiväksi. Työpaikan sairauslomakäytäntö kannattaa selvittää etukäteen: Miten pitkältä ajalta työnantaja maksaa sairausajan palkkaa? Riittääkö poissaoloon oma ilmoitus vai tarvitaanko lääkärintodistus?

Vuosilomaa kertyy ensin kaksi, ja vuoden työssäolon jälkeen 2,5 päivää kuukaudessa, jos töitä tehdään vähintään 14 päivää tai 35 tuntia kuukaudessa. Määräaikaisissa työsuhteissa olevat pohtivat usein, täytyykö heidän pitää lomansa työsuhteen kestäessä. Muutaman kuukauden pituisessa työsuhteessa työntekijää ei voi pakottaa pitämään lomaa työsuhteen aikana. Siitä voi kuitenkin sopia. Jos lomapäiviä ei pidä vapaana, ne on maksettava rahana.

Määräaikaisilla työntekijöillä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin muilla työntekijöillä. Esimerkiksi lojaliteettivelvollisuus koskee kaikkia myös vapaalla.

”Työntekijän on käytettävä maalaisjärkeä. Hän ei esimerkiksi saa kirjoittaa someen negatiivisia kannanottoja työnantajastaan.”

Työnantaja on velvollinen perehdyttämään työntekijän kunnolla. Määräaikaisen työntekijän on joskus vaikea kysellä oikeuksiensa perään. Epäkohtia havaitessaan voi kääntyä Loimun juristien lisäksi työpaikan henkilöstön edustajan eli luottamushenkilön tai työsuojeluvalluutetun puoleen.

Työsuhteen purkaminen koeajalla on valitettavan yleistä ja usein se kytkeytyy huonoon perehdyttämiseen. Työntekijä saatetaan lähettää saman tien kotiin ilman selitystä siitä, miksi hänen työpanoksensa ei vastannut työnantajan odotuksia. Anna Kytömaa kannustaa ottamaan jälkeinpäin yhteyttä ja kysymään, onko jotain, mitä voisi tehdä seuraavassa työpaikassa toisin.

Haluamme sinun työskentelevän mielekkäissä ja koulutustasi vastaavissa tehtävissä.

Tuemme jäseniämme monipuolisesti työnhaun ja työuran eri vaiheissa.

Olitpa sitten aloittamassa työnhakua ja pohtimassa omaa osaamistasi, jo hyvässä vauhdissa hakemustesi kanssa, menossa työhaastatteluun tai jo työssä, urapalveluistamme on varmasti hyötyä juuri sinulle!

Tarjoamme opiskelijajäsenillemme esimerkiksi seuraavia urapalveluita:

- Monipuolisia koulutuksia ja webinaareja työnhakuun sekä uralla etenemiseen
- Työkaluja oman osaamisen tunnistamiseen ja sanoittamiseen
- Kaikille avoimen Loimulaisten alojen avoimet työpaikat -palvelun
- Opintojen vaiheeseen liitetyt palkkasuosituksset
- Mahdollisuuden osallistua mentorointiohjelmaan opintojen loppupuolella

Lisäksi **Opiskelija-** ja **OpiskelijaPlus-tasoilla tarjoamme** henkilökohtaista uravalmentajan työnhaku-, ura- ja palkkaneuvontaa.

Lue lisää

loimu.fi/tyossa-opiskelijana

Tarjoamme opiskelijajäsenillemme laadukkaita urapalveluita

www.loimu.fi

loimunopiskelijat

loimunpromot

Loimulaiset-ryhmä

LOIMU

Absinttitesti 8.0

Jälleen päästiin maistelemaan absinttia. Tällä kertaa absinttihirviöitä. Viimeksi saatiin palautetta, että voisi olla jopa enemmän absinttia. Minähän toteutin tämän toiveen. Puoli pulloa meni, että hujautti. Haju oli hyvin absinttinen, mutta ilmeisesti maku oli hajua parempi. Voisin sanoa, että tämä oli jopa kohtalaisen menestyksellinen maistelu.

Antti

Ultra white

Lämmin, sopivan kitkerä, vähä loska tulee kans mielee mut lämpimänä, jos eläimenä pitäis kuvailla nii kirahvi 5/5

Original

Mandariini, viinikumi, absinttia tarttis enempi, semi katkera vähä, ku joku eksoottinen kala. 4,5/5

Ultra rose

Makea, kesäinen, tosi kitkerä, vähä niinku vuohet vuoren rinteellä. 5/5 absinttia tarttis enempi.

Siru

Ultra white

Jos salmiakki ois limsa se ois tää. Ei maistu yhtään energiajuomalta, eli aika herkkä ja tulee hetkessä kännii. Odotin todella paljon pahempaa. 4/5

Original

Perus monsteri maistuu tosi vahvasti ja absintti käy hentona kosketuksena kielellä.

Melkei ainut tapa juoda absinttia yökkäämättä. 5/5

Ultra rose

Helposti juotava ja pehmeä, mutta makeutusaineen keinotekoinen maku on läsnä. Hedelmä salmiakki karkki. 4/5

Hanna

Ultra white

Lääkemäinen vibra. 3/5

Original

Tääkin lakumaista. 2,5/5

Ultra rose

Tosi lakumaista... en tykkää lakusta. 2/5

Juho

Ultra white

Ei monsteri maistu 3,5/5

Original

Hyvää 4/5

Ultra rose

Tosi härö pääsiäiskarkki joku 3/5

Arttu

Ultra white

Jotenkin maistui vielä enemmän abuliinisentiltä eli jotenkin vielä pahempaa. 1,25/5

Original

Ehdottomasti paras vaihtoehtoista. Voisin jopa sanoa että tämä oli ihan miellyttävä kokemus, mutta jos minä näin sanoisin niin minut nimettäisiin seuraavalla tittelillä: Sika. Valehtelija. Saatana. Vihtahousu. Vaikka tämä oli paras näistä kolmesta, on silti sanottava että tämä ei ole minulle saatika muille ihmisille tehtyä juomaa. Se on aivan kuin tässä juomassa olisi noin 50% aivan hirveää juomaa ja 50% abseluenttua. Tämä oli hirveää. Tämä oli kamalaa. Tämä. Oli. Absintti 5/5

Ultra rose

Maistuu abisentus eli aika pahaa, mutta olen tänä iltana maistanut pahempaakin. 1,5/5

Emma

Ultra white 5/5

Original 2/5

Ultra rose 2,5/5

Venla

Ultra white

Maistuu lakulta, mutta hyvältä. 4/5

Original

Maistuu lakulta, mutta vähän outo? 3/5

Ultra rose

Maistuu lakulta, mut ei ollenkaan pinkiltä monsterilta. 2/5

Rene

Ultra white

Maku neutraali, mutta salmiakkinen 3/5

Original

Voisi jopa sanoa, että karkkinen 4/5

Ultra rose

Aika lähellä valkoista 3/5

Teoria: Absintti nautitaan sokerin kera ja keskimäinen oli sokerilinen monsteri

Jenna

Ultra white

Tää on hyvä mmmmm 4/5

Original

Onko tässä absinttia ollenkaan. Energiajuoma 5/5

Ultra rose

Hhhhh vähän epäilyttävä jälkimaku 2,8765/5

Voidaan todeta, ettei absintti ja monsteri ole pahimmasta päästä. Joidenkin mielestä hyvinkin toimiva yhdistelmä.

Love

Saara

Kaupunkin paras aloittelupaikka,
missä saattaa myös venähtää pitkäksi.

Päräyttävää uniikkia ruokaa
aamun pikkutunneille asti.

★ **HUIKEAT** ★
OPISKELIJATARJOUKSET

YDINPOMMI

Joka
keskiviikko
vuoteen 2000 saakka.

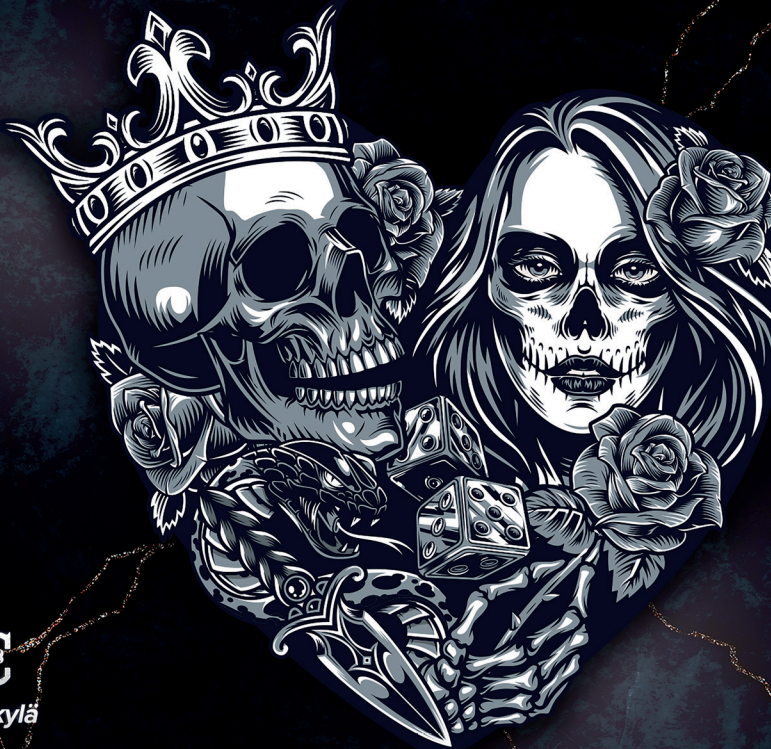

REVOLUTION

bar ★ kitchen ★ night

Kauppakatu 30, Jyväskylä @revolutionjkl · revolutionjkl.fi

**OPEN
EVERY
DAY.**

FREETIME

Kauppakatu 30, Jyväskylä